

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Márton Veronika pártfogó ügyvéd (**felperesi jogi képviselő címe**) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, az **alperesi jogi képviselő neve (alperesi jogi képviselő címe)** által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2015. március 23. napján meghozott .../34. számú ítélete ellen a felperes részéről 42. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, az alperest terhelő marasztalás összegét 16.020 (Tizenhatezer-húsz) forintra, ebből 2.280 (Kétezer-kétszáznyolcvan) forint után 2010. november 15. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatára felemeli.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit - az abban meghatározott késedelmi kamatokra kiterjedően - azzal a kiegészítéssel hagyja helyben, hogy a le nem rótt 25.230 (Huszonötezer-kétszázharminc) forint kereseti illetéket az állam viseli.

A le nem rótt 32.500 (Harminckétezer-ötszáz) forint fellebbezési illeték és a felperes képviseletét ellátó pártfogó ügyvéd munkadíjának viselésére teljes egészében az állam köteles.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Felperes és a **K.** Iroda között a ... Bíróságon ... ügyszám alatt per volt folyamatban. A per során az elsőfokú munkaügyi bíróság a 15-I. számú végzésével tájékoztatta a felperest, hogy a munkaviszonya megszűnésével kapcsolatban előterjesztett követelések tekintetében a bizonyítás felperest terheli. Ezt követően a 2007. február 5. napján megtartott tárgyaláson tájékoztatta a felperest, hogy a költségtérítési igények felmerülésének és nagyságának bizonyítása őt terheli. A 2007. október 15.

napján megtartott tárgyaláson alperes ismételten felhívta a felperest a költségek felmerülésének igazolására. Alperes 34-I. sorszámú végzésével a jogellenes munkaviszony megszüntetésére irányuló kereset tekintetében a pert megszüntette, .../34-II. számú ítéletével kötelezte a per alperesét, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.000 forintot és járulékait, a felperes ezt meghaladó keresetét elutasította. Az ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében a felperes kifogásolta, hogy az alperes a Pp. 3. § (3) bekezdés szerinti tájékoztatást elmulasztotta. A **másodfokú bíróság** .../7. szám alatti ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, kötelezte a per alperesét, hogy fizessen meg a felperesnek útiköltség térítés címén 110.926 forintot és ennek késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Megállapította, hogy nem volt alapos felperes érvelése a kioktatás elmaradásáról, a másodfokú tárgyaláson ismételten részletesen tájékoztatta a felperest arról, hogy melyek azok a tények, amelyeket neki kell bizonyítania. A Legfelsőbb Bíróság .../9. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy megalapozatlan az a felülvizsgálati érvelés, mely szerint a bíróságok megsértették a Pp. 3. §, illetve 7. §-ában foglaltakat.

Felperes a **M. Etikai Bizottságával** szemben meghozott határozattal kapcsolatosan a ... **Bíróságon** ... ügyszám alatt perújítási kérelmet terjesztett elő. A bíróság az ügyben több tárgyalást tartott. A tárgyalásra a **m.-i** lakóhelyéről felperes **B.-re** vonattal utazott, első alkalommal 6.440 forint, második alkalommal 7.300 forint útiköltsége merült fel. A bíróság a pert a 2010. szeptember 15-én tartott tárgyaláson .../18. szám alatti végzésével megszüntette. A Fővárosi Ítéltábla .../2. számú végzésével az elsőfokú döntést megváltoztatta, a perújítási kérelmet hivatalból elutasította.

Felperes keresetében az alperest a munkaügyi perrel összefüggésben 200.000 forint méltányos összegű nem vagyoni kártérítés és ennek 2008. május 23. napjától járó késedelmi kamata, továbbá 204.203 forint vagyoni kár és ebből 6.150 forint után 2007. június 4. napjától, 357 forint után 2007. november 2. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni. Követelését a Pp. 2. § (3) bekezdésére alapította. Állította, hogy az alperes a tisztességes eljáráshoz való jogát megsértette, mert az ügyben a bizonyítással kapcsolatban nem kapott megfelelő részletességű tájékoztatást. Álláspontja szerint a bizonyítékok értékelése jogsértő volt. Nem kötelezte a bíróság az alperest minden irat becsatolására, pénzügyi elszámolás nyújtására. Kitért arra, hogy a másodfokú bíróság is csak a tárgyalás napján adott részére részletesebb tájékoztatást. A közigazgatási perben hozott döntés jogellenességére tekintettel az alperest 16.340 forint és ennek 2010. január 1-től a kifizetésig járó kamata megfizetésére kérte kötelezni. Arra hivatkozott, hogy az alperes ... számú ügyben több tárgyalást is feleslegesen tartott, melyen ő két alkalommal megjelent, és ezzel kapcsolatban 14.060 forint költsége merült fel. Ezen kívül a beadványok elkészítésével, másolásával és postára adásával 2.280 forintban merült fel költsége. Jelen eljárással felmerült költségei között kérte megtéríteni a ... Törvényszék előtt felmerült 2.055 forintot, pernyertesség arányára tekintet nélkül, továbbá 1.315 forint levelezési költséget.

Alperes a kereset elutasítását indítványozta. Arra hivatkozott, hogy az eljáró ... Bíróság az eljárás során a felperesnek a szükséges tájékoztatást megadta. A közigazgatási perben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság eljárási hibáját korrigálta, felperesnek kára nem keletkezett, csak olyan költsége, amellyel a perújítás során számolnia kellett. A beadványok szerkesztésével, postázásával felmerülő költségek pedig a tárgyaláson kívüli elutasítás esetén is felmerültek volna.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 13.740 forintot, valamint 6.440 forintnak a 2009. november 13. napjától, 7.300 forintnak 2010. március 26. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett félév utolsó napján 2013. július 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A ... Bíróságon folyamatban volt munkaügyi perben alperes az első- és másodfokú eljárás során a felperest tájékoztatta arról, hogy mely tények körében terheli a bizonyítás. A felperes bizonyítási indítványait elbíráltta. A bizonyítékok mérlegeléséről számot adott az ítélet indokolásában.

A közigazgatási perrel kapcsolatos felperesi igény elbírálása során a bíróság a Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdését vette figyelembe. A perújítási kérelem elbírálásánál alperes lényeges jogalkalmazási tévedése miatt a perújítási kérelem megengedhetőségének tárgyalásába bocsátkozott, ezzel a felperesnek költséget okozott, az utazással felmerült költségeit igazolta. Elfogadta azt az alperesi hivatkozást, hogy a beadványok szerkesztésével, feladásával a felperesnek mindenképpen költsége merült volna fel. A késedelmi kamatról a Ptk. 360. § (1) bekezdése és a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján határozott. Részleges pervesztességre tekintettel perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján döntött.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a keresetének való helyt adást indítványozta, perköltségei megtérítését kérte. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Kérte, hogy a bíróság 2.027 forint jelen perrel felmerült költsége megtérítésére, pernyertesség arányától függetlenül kötelezze az alperest. Emellett 2.025 forint levelezési költség megtérítését indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 3. § (3) bekezdését, a Pp. 206. § (1) bekezdését, a Pp. 3. § (6) bekezdését. A felperes nem kapta meg az alperes nyilatkozatait, a 2015. március 23. napján felvett jegyzőkönyvet, ezen tárgyalásra az idézést a tárgyalást követően, 2015. március 24-én kapta meg, így az idézése nem volt szabályszerű. A alperes neve.... számú ügyével kapcsolatban a keresetben 14.060 forint útiköltség megtérítését kérte. Az elsőfokú bíróság 320 forinttal kevesebbet ítelt meg, ennek indokát nem adta. A beadványok előterjesztésére a közigazgatási perben alperes hívta fel, a beadványokkal kapcsolatos költség is az alperesi bíróság tévedése miatt merült fel, ennek megtérítésére is kötelezni kérte az alperest. Hangsúlyozta, hogy 16.340 forint után a késedelmi kamatot 2010. január 1. napjától, 200.000 forint méltányos elégtételt biztosító kártérítés után 2008. május 23. napjától kérte.

Fellebbezésében az alperes kötelezését a ... Bíróság .../2007. számú ügyével kapcsolatosan 197.696 forint vagyoni kár után 2004. november 15-től járó késedelmi kamataiban is kérte.

Érdemi álláspontja szerint alperes a munkaügyi perben nem adott minden pontra kiterjedő egyediesített tájékoztatást. A másodfokú eljárásban nem előzetesen, csak a másodfokú tárgyalás napján adott tájékoztatást az alperes, nem biztosított elegendő határidőt az ezekre adott válaszra. A 2008. május 23. napján megtartott tárgyaláson tájékoztatta a Fővárosi Bíróság, hogy a **M-től** kell beszerezni igazolást, hogy a 2003. évi utazás milyen költséget jelent. Így ezt az igazolást a **M-től** ezután beszerezte. Amennyiben erről az elsőfokú eljárásban vagy a másodfokú tárgyalás előtt írásban tájékoztatást kapott volna, ezt időben be tudta volna szerezni. A pártfogó ügyvéd kirendelése esetén is megfelelő, minden pontra kiterjedő egyediesített tájékoztatást kellett volna adni.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges terjedelemben lefolytatta, a felek által előadottakat helyesen értékelte, a tényállást helyesen állapította meg, az ebből levont jogi következtetése is helytálló. A fellebbezésben előadottakkal kapcsolatban kiemelte, hogy téves a felperes állítása, miszerint nem kapott megfelelő tájékoztatást. Az alperes álláspontja szerint a bíróságnak a bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatása megfelelt a jogszabályi előírásoknak. Az elsőfokú eljárásban előterjesztett nyilatkozatait fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság helyes döntést hozott, ezért kérte az ítélet helybenhagyását.

A fellebbezés részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdés e) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása szempontjából releváns bizonyítást lefolytatta, beszerezte a Fővárosi Bíróság ... számú és a .../2000. ügyszám alatt folyamatban volt peres eljárásainak iratait. A rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, bár számos eljárási szabályt sértett, olyan lényeges eljárási szabálysértés nem történt, ami a Pp. 252. § (2) bekezdésének alkalmazását indokolná.

A Pp. 3. § (3) bekezdés alapján a bíróság a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni köteles. Ezen tájékoztatási kötelezettség megsértése azonban önmagában nem szolgálhat alapul az ítélet hatályon kívül helyezéséhez (1/2014. (VI.30.) PK vélemény 5. pont).

Az elsőfokú bíróság a .../4. számú végzésében felhívta a felperest arra, hogy a keresetlevelet a Pp. 121. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően terjessze elő, felhívta okirati bizonyítékai csatolására, tanúmeghallgatás és okirat beszerzésére irányuló indítványai megtételére. Ezt követően gondoskodott a keresettel érintett peres eljárások iratainak beszerzéséről. A Fővárosi Bíróság ... számú ügyével kapcsolatban a

keresetet jogalap tekintetében tartotta megalapozatlannak, további bizonyításra a felperest erre tekintettel nem hívta fel. A Fővárosi Bíróság .../2000. ügyszám alatt folyamatban volt perújításával összefüggésben a felperes vagyoni kérelemeket érvényesített, a 22. sorszámú beadványa mellékleteként csatolta az azok alátámasztásául szolgáló okiratokat. A felperes keresetéről ekként a rendelkezésre álló iratok alapján érdemi határozat hozható, további bizonyítás lefolytatása, újabb eljárás lefolytatása, új határozat meghozatala ezért nem indokolt.

A Pp. 3. § (6) bekezdés alapján a bíróság köteles gondoskodni arról, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, jognyilatkozatot, valamint a bírósághoz benyújtott okiratot megismerhessenek és azokra a törvényben előírt időn belül nyilatkozhassanak.

Alperes 33. sorszámú, 2015. március 23. napján érkezett beadványát az elsőfokú bíróság felperes részére nem kézbesítette, ezzel a Pp. 3. § (6) bekezdését megsértette. A beadványban alperes a felperes .../2000. ügyszámú ügyével kapcsolatosan tett nyilatkozatot, a kereset elutasítását kérte. Mivel az elsőfokú bíróság a felperes keresetének jogalap tekintetében a .../2000. számú perújítási üggyel összefüggésben helyt adott, a Pp. 3. § (6) bekezdés megsértésének az érdemi döntésre kiható jelentősége nincsen.

Elmulasztotta kézbesíteni felperes részére az elsőfokú bíróság az alperes 35. és 36. sorszámú beadványát is, ez az eljárási szabálysértés azonban azért irreleváns, mert ezen beadványok 2015. március 24. napján és 2015. március 27. napján, a tárgyalás berekesztését követően érkeztek, az érdemi döntést nem befolyásolták.

A felperes alappal sérelmezte azt is, hogy a 2015. március 23. napján megtartott tárgyalásra az idézést a rendelkezésre álló tértivevény tanúsága szerint felperes 2015. március 24. napján vette át. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság iratellenesen azt állapította meg, hogy a felperes idézése szabályszerű, majd a tárgyalást berekesztette, és érdemi határozatot hozott, ezzel a Pp. 135. § (1) bekezdését is megsértette. Mivel azonban felperes a 22. és 27. sorszámú beadványaiban a tárgyalás távollétében történő megtartását kérte, ez nem tekinthető olyan súlyos eljárási szabálysértésnek, amely az elsőfokú eljárás megismétlését, újabb határozat meghozatalát indokolná.

Érdemben helytálló az elsőfokú bíróság döntése a Fővárosi Bíróság ... számú ügyével kapcsolatosan előterjesztett keresetét illetően.

A Pp. 2. § (1) bekezdés három fontos igazságszolgáltatási alapelvet rögzít, a felek bírósághoz fordulásának jogát, a tisztességes eljáráshoz és a jogviták észszerű időn belül történő befejezéshez való jogát. Ezen alapelveket az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. § (1) bekezdése garantálja, melyet Magyarország 1993. évi XXXI. törvénnyel ratifikált. Az EJEB gyakorlata, emellett az Alkotmánybíróság 6/1998. (III.11.) AB határozata a jogvita tisztességes és észszerű időn belül való tárgyalására és a befejezéséhez fűződő alapjogot egységesen ítéli meg az eljárás egészének figyelembevételével. A Pp. 2. § (2) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható. A Pp. 2. § (1) bekezdés értelmében a bíróságnak az a feladata, hogy összhangban a Pp. 1. §-ában foglaltakkal a feleknek a

jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és észszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

A felperes a Fővárosi Bíróság ... számú ügyével kapcsolatban a Pp. 3. § (3) bekezdésére vonatkozó tájékoztatás hiányosságaira hivatkozott, ezzel összefüggésben állította nem vagyoni károsodását, és a vagyoni kárát is. A Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettség megtartását a jogorvoslati eljárás során mind a másodfokú bíróság, mind a Legfelsőbb Bíróság vizsgálat tárgyává tette.

Az .../9. számú ítéletéből kitűnően a Legfelsőbb Bíróság arra mutatott rá, hogy a felülvizsgálati kérelem a Pp. 3. §-ban és a Pp. 7. §-ban foglaltak elmulasztására alapított érvelése megalapozatlan. Az iratokból kitűnően a felperest az elsőfokú bíróság több esetben felhívta az előadottak bizonyítására (10. sorszámú jegyzőkönyv, 15/I. sorszámú végzés), majd beadványaiban a felperes pontosan megjelölte, hogy mely bizonyítás terheli felperest (11. sorszámú irat), mely alperest (17. sorszámú előkészítő irat). Ebből pedig alappal lehet következtetni arra, hogy a felperes a bizonyítás szabályaival, a reá háruló bizonyítási kötelezettséggel és a bizonyítási teherrel is tisztában volt.

A **másodfokú bíróság** .../7. számú tárgyalási jegyzőkönyvéből kitűnően a felperest részletesen tájékoztatta a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítás sikertelenségének következményeiről, a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget tett. Kioktatta a felperest arról, hogy a **M**-től kell beszerezni arra vonatkozóan igazolást, hogy az útiköltség 2003. évben milyen költséget jelentett a számára. Továbbá nyilatkoznia kell arra, hogy miért csak az intercity pótjegyek állnak rendelkezésre. A tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint felperes a felhívásra akként nyilatkozott, hogy 2003. évre vonatkozóan a vasúti jegy árára nyilatkozni nem tud, az igazolást később tudja becsatolni, további jegyekkel nem rendelkezik. A másodfokú bíróság 7. sorszámú ítéletében a felperes útiköltség iránti igényével összefüggésben arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a rendszeres utazás tényét csak 2004. évre vonatkozóan igazolta, 2003. évre kizárólag intercity pótjegyeket csatolt, emellett a felperes nem igazolta azt sem, hogy a peresített időszakban mikor nem volt ténylegesen **b.-i** tartózkodási helye. Mivel a **M** igazolás beszerzése kizárólag az igazolt utazás költségeinek alátámasztásául szolgált volna, alperes azonban a mérlegelés során az utazás megtörténtét sem tartotta igazoltnak, erre felperesnek bizonyítási indítványa sem volt, az igazolás beszerzésének a felperes keresetének elbírálása szempontjából jelentősége nem volt. A fentiekre tekintettel a Fővárosi Bíróság ... számú ügyével kapcsolatos kereset a nem vagyoni kártérítést illetően a Pp. 2. § (3) bekezdés, a vagyoni kártérítés iránti igény tekintetében a Ptk. 349. § (1) bekezdés alapján jogellenesség hiányában alaptalan.

Helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság az alperes .../2000. ügyszám alatt folyamatban volt perújítási eljárásra alapított kártérítési felelősség jogalapját illetően is.

A Ptk. 349. § (1) bekezdése értelmében közigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. A

Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Az alperes eljárásában megnyilvánuló jogellenességet, az ezzel összefüggésben fennálló kártérítési felelősségét és az elsőfokú ítélet marasztaló rendelkezését a felek fellebbezéssel nem érintették, ezért az a Pp. 228. § (3) bekezdés alapján jogerőre emelkedett.

Felperes ezen eljárással összefüggésben 16.340 forint vagyoni kár, ebből 14.060 forint útiköltség és 2.280 forint postaköltség megtérítését kérte, mely összeg után 2010. január 1. napjától késedelmi kamat iránti igénye volt. A 22. sorszámú beadvány mellékleteként csatolta a 2009. november 13. és a 2010. március 26. napján megtartott tárgyaláson történő megjelenéssel összefüggésben felmerült vonatjegyek másolatát és a 2 darab metró szakaszjegyet és 2 darab vonaljegyet. Ezen okiratokkal a felperes összesen 13.740 forint költséget igazolt (2x2.920 forint, 2x3.360 forint, 2x300 forint, 1x260 forint és 1x320 forint). Ezt meghaladó útiköltségét felperes okirattal nem igazolta, ezért azt az elsőfokú bíróság helytálló döntéssel utasította el.

A felperes helytállóan hivatkozott fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a késedelmi kamat kezdő időpontját tévesen tartalmazza, a 22. sorszámú beadványból kitűnően felperes 16.340 forint vagyoni kára után 2010. január 1. napjától támasztott kamatra vonatkozóan igényt. Az elsőfokú bíróság ezt figyelmen kívül hagyva alperest 6.440 forint után 2009. november 13. napjától marasztalta késedelmi kamatokban. Mivel azonban alperes fellebbezésében ezt nem sérelmezte, a döntés a Pp. 228. § (3) bekezdés alapján jogerőre emelkedett. A felperes 7.300 forintos költsége 2010. március 27. napján merült fel, a Ptk. 360. § (1) bekezdés és a 301. § (1) bekezdés alapján a felperes késedelmi kamat iránti igényt is ezen időponttól támaszthat, ezt megelőző időpontot illetően a felperes fellebbezése a fenti okokból megalapozatlan.

A felperes ezt meghaladóan 22. sorszámú beadványa mellékletében 1.955 forint postaköltség, mint kár felmerülését igazolta. A Fővárosi Bíróság .../2000. számú ügyének irataiból kitűnően a bíróság 8. sorszámú végzésében felperest nyilatkozattételre hívta fel, mellyel összefüggésben felperes 10. sorszám alatt 2009. december 11. napján, majd 2009. december 17. napján 12. sorszám alatt beadványt terjesztett elő, mellékleteket csatolt. Alperes 14. sorszámú végzésben a felperest ismételt iratok becsatolására hívta fel, mely felhívásnak a felperes 15., 16., 17. sorszámú beadványokkal tett eleget, majd a 18. sorszámú végzéssel szemben fellebbezést, végül felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A beadványok előterjesztését az tette lehetővé és szükségessé, hogy alperes Pp. 264. § alkalmazását elmulasztotta. Nem vitatható, hogy a nyomtatással és másolással összefüggésben a felperesnek további költsége merült fel, erre tekintettel a felperes 2.280 forint postaköltség és nyomtatási költség iránt felmerült keresete elutasítását alappal sérelmezte. A felperes által csatolt ajánlott küldemények költsége 2009. december 14. és 2011. október 6. napja között merült fel, a késedelmi kamat kezdő időpontját ezért a Fővárosi Ítéltábla a Ptk. 360. § (1) bekezdés alapján középarányosan 2010. november 15. napjától kezdődően határozta meg.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, alperest terhelő marasztalás tőkeösszegét 16.020 forintra, és ebből 2.280 forint után 2010. november 15. napjától a Ptk. 301. § (1) bekezdés alapján járó késedelmi kamataira felemelte. Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján azzal a kiegészítéssel hagyta helyben, hogy a le nem rótt 25.230 forint kereseti illetéket a felperes személyes költségmentességére és alperes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § alapján az állam viseli.

A felperes valamennyi beadványában kérte a perrel felmerült posta- és levelezési költségei megtérítését, melynek összegét a 22. sorszámú beadványban végül 1.315 forintban jelölte meg. Felperes 4%-ban pernyertes, 96%-ban pervesztés (16.020:420.543= 0,04), perköltségre ekként a Pp. 78. § (1) bekezdés, de a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján sem tarthat igényt.

A felperes ezt meghaladóan más peres eljárással összefüggésben felmerült költségére is igényt tartott. Pernyertesség arányára tekintet nélkül kérte a ... Törvényszék eljárásával összefüggésben 2.055 forint megtérítését. A Pp. 78. § (4) bekezdése értelmében a feleket nem lehet kötelezni olyan költségek viselésére, amelyek a bíróság érdekkörében felmerült - egyébként elhárítható - ok következtében keletkeztek. Ezeket a költségeket külön jogszabályban meghatározott módon az állam viseli. A 12/2002. (VI.24.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése szerint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 78. § (5) bekezdése alapján a bíróság kérelmére megtéríteni rendeli a perben részt vevő személyek - ide értve a jogi képviselőt is - azon tényleges költségeit (készkiadásait), amelyek a bíróság érdekkörében bekövetkezett - egyébként elhárítható - okból merültek fel. Tekintettel arra, hogy a felperes készkiadásai nem jelen elsőfokú eljárással, hanem a ... Törvényszék 25.P.20.524/2013. ügyszám alatt folyamatban volt eljárásában merültek fel, jelen perben a költség viseléséről rendelkezni nem kellett.

A fellebbezési érték 406.803 forint, a le nem rótt fellebbezési illeték 32.500 forint, melyet a felperes személyes költségmentességére és az alperes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § (1) bekezdése értelmében az állam visel. Alperes az eljárás során perköltség iránti igényt nem érvényesített, ezért a bíróság e körben a határozathozatalt mellőzte a Pp. 78. § (2) bekezdés értelmében. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd munkadíjának viselésére a felperes személyes költségmentességére tekintettel az állam köteles.

Budapest, 2016. október 4.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
előadó bírő

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Szirmai Nikoletta bírósági ügyintéző